

8M

Ser psicòloga és...

1. Tenir una professió amb un 80% de dones i veure que són els homes qui prenen la paraula a les reunions
2. Atendre dones que han patit violències en un curt espai entre visites i de forma continuada. (Atendre dones que han patit violència i que comparteixen en les sessions problemàtiques amb un fort impacte emocional, i que la psicòloga que recull, conté i acompanya aquest buidatge emocional, encadeni visites amb diverses dones, de forma continuada, sense poder disposar de temps de pausa per la professional, ometent-se el seus drets i fomentant la precarietat laboral).
3. Tenir necessitat d'una autocura i uns espais compartits entre professionals per supervisar de forma conjunta. (I que la entitat privada que gestiona el recurs d'ajuda, no vetlli per garantir-los ni facilitar que la treballadora en tingui accés).
4. Adquirir consciència de la importància d'un treball interdisciplinari per abordar les necessitats reals de les persones.
5. Treballar en una mateixa l'autoconeixement i creixement personal, vibrant des de les fortaleses per acompanyar l'apoderament femení i enfortir la sororitat.
6. Com en totes les professions, cobrar menys que el teu company home.
7. Vetllar per la nostra pròpia salut mental trobant espais de descans, d'oci i de creixement personal, i assistint a teràpia si cal.
8. Mantenir-se al dia a través de formació contínua i actualitzada per no quedar fora del mercat laboral.
9. Haver fet un màster de psicoteràpia i que canviïn el pla d'estudis i no puguis treballar com a psicoterapeuta.
10. Haver estudiat una llicenciatura i un màster i que, de cop i volta, no serveixin per res i hakis de tornar a treure't un títol.
11. Tenir 15 anys d'experiència en temes de gènere i que t'ofereixin feina en atenció a dones que han patit violència pagant-te 14 euros l'hora com a autònoma.
12. Tenir més de quinze anys d'experiència en acompanyament psicoterapèutic i múltiples formacions reglades, per haver d'estar pluriocupada, amb jornades parcials per tenir un sou que no cobreix les necessitats actuals de la vida, i amb la incertesa que el contracte pot finalitzar si finalitza la licitació pública.

13. Treballar per donar un servei públic, amb el màrqueting i la cobertura que la generalitat i els agents polítics donen dels recursos que habiliten per atendre dones, però que les treballadores que donen aquests serveis tinguin les condicions precàries de les empreses privades del tercer sector.
14. Tenir experiència i coneixements en acompanyament psicoterapèutic a dones que han patit violència masclista, però no el reconeixement formal.
15. Que no es contemplin els riscos psicosocials en el teu lloc de feina i el desgast de sostenir i acompanyar processos de recuperació de violències.
16. Que per vocació i responsabilitat social hagi de fer tasques que no estan dins de les teves funcions, ni horaris ni sou.
17. Treballar en equips multidisciplinaris en els que s'exigeix un volum de feina i d'atencions impossible d'assumir amb qualitat.
18. Escoltar el consens social de com n'és d'important cuidar la salut mental i de la falta que fem, i veure com no es creen llocs de treball per a psicòlogues públiques socials.
19. Que et proposin jornades de 10 hores setmanals fragmentades en 2 dies.
20. Que et proposin minijornades laborals per atendre un volum immens de persones.
21. Que no es contemplin com a hores de feina el treball intern i de coordinació més enllà de l'atenció directa.
22. Cobrar 24.000 euros anuals per una feina molt tècnica i d'alt cost personal.
#convenisectorsocial
23. Ser conscient com a professional i com a dona que et manquen recursos i temps, per donar una atenció de qualitat que realment sigui recuperadora de les violències masclistes, i haver d'acceptar-ho i treballar com no vols fer-ho.
24. Ser un dels col·lectius que pateix violència masclista institucional de manera reiterada.
25. Ser víctima de segon ordre de la violència masclista.

Secció de Psicologia de les Dones, Gèneres i Diversitats